Verlângeren

Text a Musek: Louis PETIT

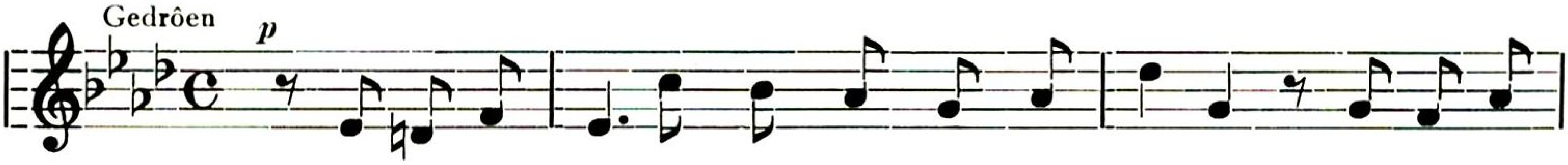

1. Nu stin ech hei op gan - zem frie - me Buo-dem, weit vun do-
2. Sin ech 'mol krank, wo' soll ech mech be - klo - en. Brauch ech en
3. Wann o-wens ech op men - ger Kum - mer sët - zen, so' ganz e-

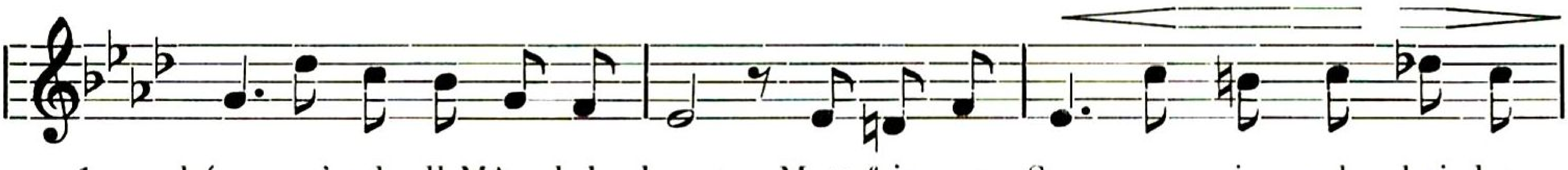

1. hém, wo' ech all Mênsch hu kannt. Matt frie - me Sur - gen sin ech hei be-
2. Tro'scht, wie ka mir dén hei gin. Wann ech do - hém der Mamm mei Léd konnt
3. leng vu jid-der Mënsch ver-lôss. Kënnt dann e Sturm mat Don - ner a mat Blët-

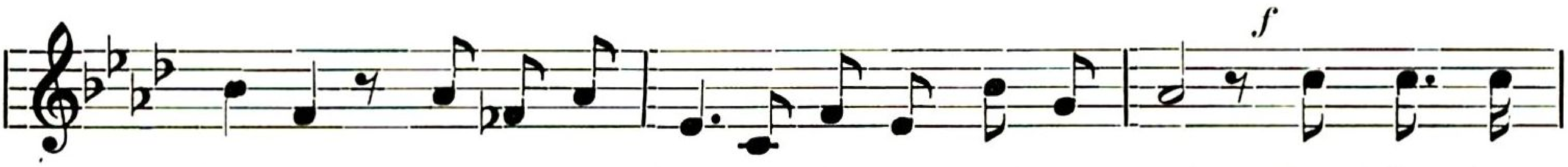

1. lue-den; ech sin e - leng an de-sem gro's-se Land. Do - hém hun
2. klo - en, dât war fir mech de' besch-te Me - de - zin. Hei brauch ech
3. zen, an dann de Wand dén un der Fëns-ter rôsst. Dann i - wer-

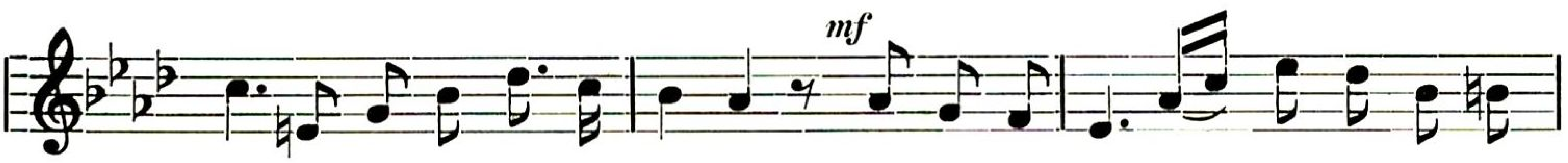

1. ech net brau-che no - ze - den-ken, so' lang we' ech meng Mamm vru mir ge-
2. net un 'so' eng Fréd ze den-ken, vun dé - nen all frét kén no men-gem
3. kënnt mech Angscht an Hier-zen-dré-cken, d'ze't mech no hém mat on be - kann-ter

1. sin. Mé an der Friemd kann ech blo's un sie den-ken; sie ass net
2. Léd. Ech los - sen dur - fir nach de Kapp net hen-ken. Nom gre's-ten
3. Krâft. Eng Tre'n de' kann ech do net en - ner - dré-cken. Ech wir am

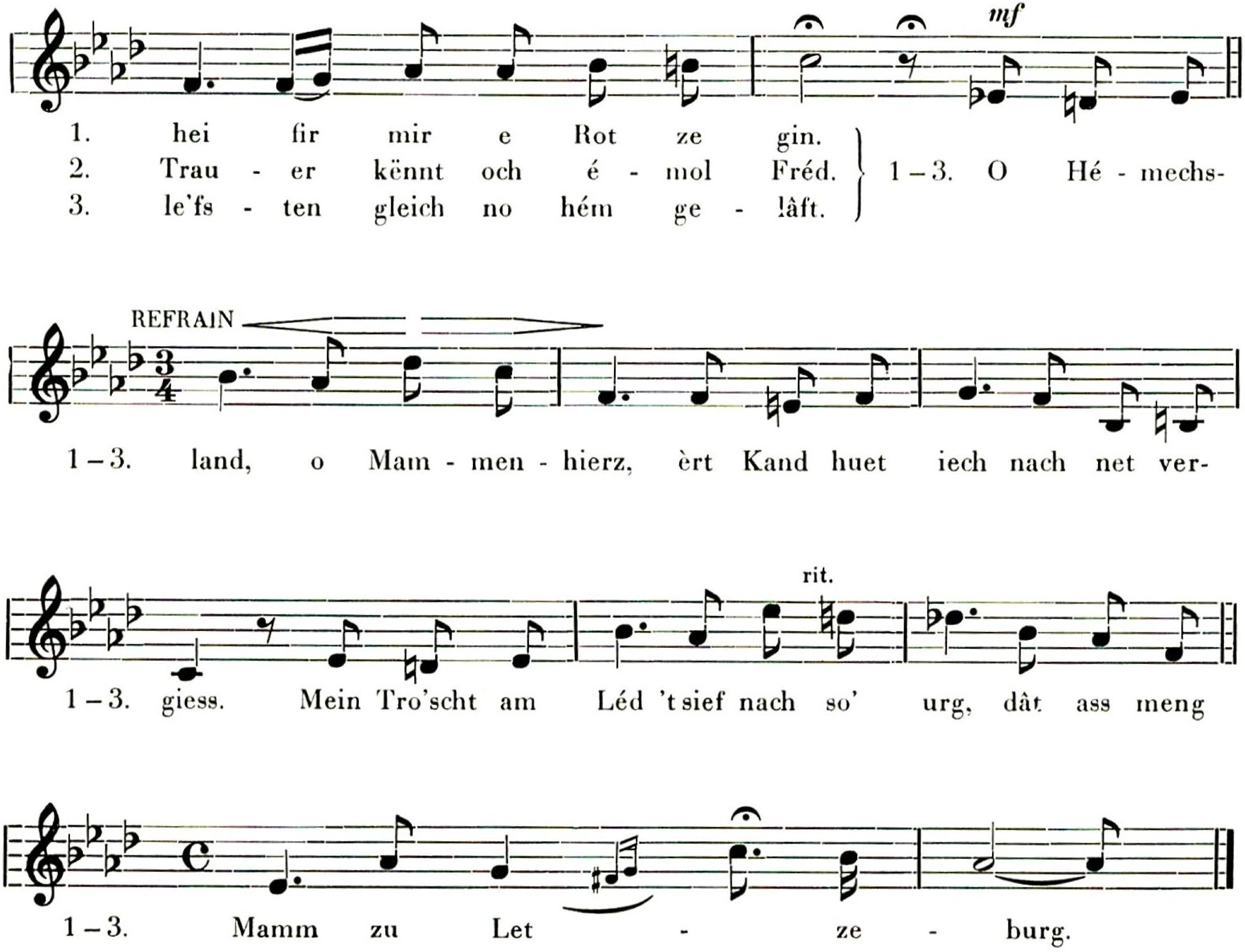
mf
1. hei fir mir e Rot ze gin.
2. Trau - er kënnt och é - mol Fréd.
3. le'fs - ten gleich no hém ge - lâft.
1–3. O Hé - mechs-
REFRAIN
1–3. land, o Mam - men - hierz, èrt Kand huet iech nach net ver-
rit.
1–3. giess. Mein Tro'scht am Léd 't sief nach so' urg, dât ass meng
1–3. Mamm zu Let - ze - burg.